

Univerzita Palackého
v Olomouci

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu Akademický rok 2021/2022

Tato zpráva musí být předána Zahraničnímu oddělení Filozofické fakulty UP (dále jen ZO FF) po ukončení studijního pobytu. Zprávu, prosím, zašlete e-mailem na adresu j.horakova@upol.cz. Do předmětu e-mailu napište „Zpráva z pobytu“ + název příslušné země.

Závěrečné zprávy, jejichž autoři a autorky souhlasili/y se zveřejněním, jsou k dispozici na internetové adrese <https://www.ff.upol.cz/studenti/zahranicni-mobility/administrace-vyjazdu/>.

Jméno a příjmení studenta/studentky:	Martina Smekalová
E-mail:	marsmekova@gmail.com
Domácí VŠ:	Univerzita Palackého v Olomouci
Domácí fakulta	Filozofická fakulta
Obor studia:	Čínská filologie
Hostitelská země:	Taiwan
Hostitelská VŠ:	Providence University
Délka pobytu:	5 měsíců

Prosíme o vyjádření, zda hodláte zprávu poskytnout k uveřejnění a zda ji hodláte zveřejnit anonymně či nikoli. Zveřejnění jména a kontaktu může pomoci dalším uchazečům a uchazečkám o stipendijní pobyt v zahraničí.

Souhlasím s uveřejněním této zprávy nebo její části na internetových stránkách ZO FF ano ne
Souhlasím s uvedením jména u mé zprávy ano ne
Souhlasím s uvedením e-mailové adresy u mé zprávy ano ne

Souhlasím s tím, aby zpráva byla uchována pro potřeby ZO FF
po dobu pěti let od jejího odevzdání. ano ne

1) TEXT

Jakožto studentka čínské filologie jsem se rozhodla zdokonalovat své jazykové dovednosti na Providence University na Taiwanu, kde jsem jeden semestr (necelých 6 měsíců) studovala čínštinu. Studium mělo původně probíhat od září 2021 do prosince 2021 se stipendiem od MOFA, nakonec nám univerzita nabídla prodloužení stipendia a studia na jeden rok. Já svůj pobyt zkrátila kvůli nadcházejícím státnicím a rodinné situaci.

Měsíční stipendium činilo 15.000 TWD na měsíc, ze kterého jsem si měla hradit poplatek za studium (33.000 TWD za semestr), ubytování – koleje jsou 9500 TWD za semestr (já bydlela na bytě za 7500 za měsíc), stravu, vlastní výdaje. Letenky nám měly být proplacené. Nakonec se na místě změnila podmínka, za měsíc jsem dostávala vyšší stipendium 25.000TWD, ale školné na měsíc bylo 50.000TWD a letenky proplaceny nebyly. Z ročního pobytu by se všechny náklady proplatily, ale při tomto kratším pobytu jsem byla lehce v mínusu, což oproti tomu, co se vše člověk dostane a prožije jsou opravdu malé náklady, jen je s tím třeba počítat (pokud se podmínky nezmění). Určitě je také dobré počítat s finanční rezervou do začátku. Jelikož jsem přijela na konci srpna, bylo mi vyplaceno i stipendium za srpen a září, ale poté jsme všichni museli čekat až do listopadu na další peníze, jelikož trvá vyřízení všech dokumentů, banky apod., tudíž jsem musela skoro tři měsíce čerpat z vlastních rezerv.

Já konkrétně vyjížděla v době, kdy jsem kvůli covid-19 musela při příjezdu na 2 týdny do karanténního hotelu. To tuším vycházelo na zhruba 40.000 Kč, ale měla jsem to štěstí, že mi tato částka byla proplacena od Univerzity Palackého.

Se všemi náležitostmi mi pomáhala paní doktorka Zahradníková a díky ní šlo vše hladce. Poslala mi seznam, co je potřeba doložit a vyplnit. Pojištění jsem měla zdarma také přes UP, ale pro jistotu jsem si připlatila i covid+ pojištění. Žádost o vízum jsem vyplnila online a poté jsme měli hromadnou schůzi v senátu ČR, kde jsme vše odevzdali a zaplatili poplatek. Kvůli pandemické situaci jsem do poslední chvíle čekala, až mi potvrdí, že si můžu vízum vyzvednout osobně, koupit letenky a poté vyjet. Bylo to opravdu narychlo, v pátek nám z Taiwanu dali vědět, že můžeme nakoupit letenky a v pondělí jsem letěla. Komunikace s paní doktorkou Zahradníkovou i Taiwanskou stranou byla opravdu rychlá a bezproblémová, vždy napsali jasné informace, podle kterých jsem se řídila.

Ubytování jsem měla původně rezervované na koleji, ale nakonec jsem se rozhodla pro vlastní byt (studio). Ubytování jsem sjednávala přes společnost Formosa, kterou nám i doporučila univerzita. S výběrem jsem byla spokojená, zvolila jsem nejlevnější variantu, kterou nabízeli. Měla jsem soukromí, vlastní koupelnu a velikost pokoje byla dostačující. Bydlela jsem v centru nočního trhu a 15 min autobusem od univerzity. Platila jsem 7500TWD měsíčně, ale kamarádi sehnali byt „na vlastní pěst“ i za 4500TWD 5 min pěšky od univerzity.

Stravování jsem řešila různě. Jídlo v menze bylo velmi dobré a byl i široký výběr za dobrou cenu. Často jsem si také kupovala hotové jídlo na trhu, které je taky levné. Někdy jsem si kupovala chlazené jídlo v obchodě, které mi tam i ohřáli. Chodila jsem i do restaurací a kaváren, záleží na výběru, ale dá se také najíst levně. Nejvhodnější je pak dovoz jídla (UberEats, PandaFood), kdy mi jídlo doručili domů nejčastěji do 20 min, někdy i do 10 min a první měsíc jsem neplatila poplatek za doručení. Bubble tea člověk sežene na každém rohu, jelikož je to tradiční Taiwanský nápoj, ač pro někoho nepochopitelné, pro každého z nás se tento nápoj stal skoro každodenní záležitostí, protože oproti Česku je opravdu levný (nejlevnější i za 15TWD).

Co se dopravy týče, nejčastěji jsem využívala autobus. Na začátku nám univerzita pomohla s vyřízením univerzitní karty, která sloužila i jako legítka, která se přikládá při nástupu a výstupu z autobusu. Jako studenti jsme měli každou jízdu do 10 km zdarma. Tuto kartu jsem si nabíjela ve kterémkoliv „convenient store“ (7eleven, OKmart, FamilyMart, ...) a v těchto obchodech jsem s ní mohla i platit. Dále jsem ji využívala i na metro a někdy i na vlak. V rámci cestování do dalších měst jsem nejčastěji využívala vlak, někdy i autobus. Vše jsem si rezervovala přes aplikace, ale samozřejmě se dá jízdenka koupit až na místě, nebo právě využít studentskou kartu při vstupu na nástupiště, kdy se podle vzdálenosti odečte určitá částka. Hlavní linky autobusů jezdí opravdu často, ty vedlejší už tolik ne, ale vždy se dá celkem pohodlně najít spoj na jakékoliv místo. Využít se samozřejmě dá i taxi a Uber. Nejoblíbenějším dopravním prostředkem na Taiwanu je skútr. Těch tam jezdí opravdu hodně a zpočátku je to celkem šok. Jelikož krom centra nejsou nikde moc chodníky a skútry se tlačí všude, kde to jde, musela jsem dávat velký pozor, ale i na to jsem si po nějaké době zvykla. Skútr se dá půjčit velmi levně a půjčovny jsou skoro všude, nejčastěji blízkosti nádraží, je potřeba mezinárodního řidičského průkazu, ale nikdo na to tolik nehledí. Půjčila jsem si ho jednou a je to opravdu pohodlné, dostala jsem se všude rychle. Pohodlné je také půjčování kol přes aplikaci, což jsem také využila ať už na projížďku nebo pokud jsem se chtěla dostat na odlehlější místa. Stanoviště kol jsem vždy našla přes aplikaci a síť těchto stanovišť je rozlehlá (až na Hualian).

Aktivity, které můžete v rámci volného času dělat je opravdu nepřeberné množství. V kampusu jsem navštěvovala fitness centrum za 500TWD na semestr, chodila jsem běhat na běžecký ovál a kamarádi třeba využívali i basketbalového hřiště. Univerzita pro nás pořádala téměř každý týden nějaké aktivity a výlety, kterých jsme mohli i nemuseli zúčastnit. Často byly i tyto akce zdarma, nebo za nízký poplatek. Jeden ze zajímavých zážitků bylo třeba lovení ústřic, které nám pak rovnou uprostřed moře místní připravili. Kampus školy se nachází v blízkosti karaoke barů a hospod. Většina noční zábavy se ale odehrává v centru Taichungu, kam jsme se často vydávali i přes den. Je to zhruba 30 min až hodina cesty autobusem (centrum je velké, takže záleží, kam až chcete dojet). Navštěvovala jsem často muzea (např. muzeum moderního umění bylo zdarma), trhy, parky, umělecké části, kina a jednou i zábavní park. Taichung má také své cyklostezky, které vedou i přes památky.

Rozloha Taiwanu je malá, proto se dá procestovat celkem rychle. Během 5 měsíců jsem stihla veškerá hlavní města. Co se týče celého Taiwanu, člověk se opravdu nikdy nenudí.

Co se týče počasí, na to, že je Taiwan malý, jsou celkem rozdíly mezi severem a jihem. Taipei je určitě o něco chladnější a větrnější, za to na jihu v Kendingu je skoro pořád teplo. Já bydlela v Taichungu, zlatá střední cesta. Je ale třeba počítat s tím, že v letních měsících

(částečně i jarních a podzimních) je na Taiwanu opravdu velké vedro a dusno, mně to upřímně vyhovovalo, jelikož mám ráda teplo, ale první týden to byl šok. Všichni nás varovali před vlhkou zimou, že to není příjemné, ale nejnižší teplota v prosinci (v Taichungu) byla asi 14 stupňů a bylo pořád slunečno, takže to nebylo nic hrozného. Zažila jsem také dva tajfuny, ale krom velkého větru a pozastavení donášek jídla, to nebylo nic dramatického. Zemětřesení jsou také celkem častá, ale také nic hrozného.

Taiwan má určitě oproti Česku rozdílnou kulturu, zároveň je ale dost směřovaný na západ, tudíž to není tak velký kulturní šok. Já vyjžděla po 4 letech studia čínštiny, takže domluva byla o něco snazší (jen bylo potřeba se přeučit zjednodušené znaky na tradiční), ale většina Taiwanců umí anglicky, takže opravdu není problém v domluvě. Spousta lidí, kterou jsem tam potkala, s čínštinou teprve začínala. Lidé jsou opravdu přátelští, náhodní lidé mi neustále pomáhali, snažili se vše vysvětlit a nikdy jsem na nic nebyla sama. Několik z nich zůstalo mými přáteli doteď. Doufám, že budu znovu mít tu možnost se na Taiwan znovu podívat a určitě bych ho doporučila každému, kdo výjezd zvažuje. Fotografie jsem sdílela na mém Instagramu @ann.sme.